

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 13/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 944

“NGƯỜI HỌC PHẬT CÓ LỢI ÍCH THÌ CHIA SẺ LỢI ÍCH ĐÓ CHO MỌI NGƯỜI”

Chúng ta học Phật chân thật có được lợi ích thì chúng ta phải đem lợi ích đó chia sẻ với chúng sanh. Chúng ta không thụ hưởng những điều tốt cho riêng mình mà phải chia sẻ với người khác. Theo tinh thần của Bồ Tát Đạo, sáu hạnh của Bồ Tát là: **“Bố Thí, Trì Giới, Nhẫn Nhục, Tinh Tấn, Thiên định, Trí Tuệ”**. Hạnh đầu tiên là **“Bố Thí”**, có nghĩa là chia sẻ những điều tích cực với các chúng sanh khác.

Chúng ta được tiếp nhận Phật pháp, được tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền nên chúng ta có đời sống tốt đẹp hơn. Những chúng sanh khác họ vẫn đang chìm đắm trong **“danh lợi vọng lợi dưỡng”**, sợ hơn sợ thua, sợ thành sợ bại, sợ được sợ mất. Chúng ta học Phật thì những thứ đó đã tan nhạt dần, chúng ta có cái nhìn thấu suốt.

Hòa Thượng nói: **“Đời sống của chúng ta đã có được lợi ích, chúng ta phải đem lợi ích đó chia sẻ để chúng sanh cùng hưởng”**. Chúng ta tích cực đem điều tốt đó chia sẻ với mọi người để mọi người cùng làm, cùng hành trì. Khi đó đời sống hiện tại và đời sống tâm linh của họ đều có được lợi ích. Tinh thần của Phật pháp Đại Thừa là luôn luôn nghĩ đến người khác.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải dùng rất nhiều phương tiện khéo léo để giúp đỡ người khác”**. Những người không biết làm gì để lợi ích chúng sanh là do tâm họ chưa mở rộng. Chỉ cần chúng ta mở rộng tâm thì sẽ có rất nhiều việc để làm. Thí dụ mấy ngày nay, ngày nào tôi cũng trồng rau. Hôm qua tôi trồng một bó rau ngót to. Hôm nay mưa cả đêm nên sắp tới rau ngót sẽ rất nhiều. Chúng ta trồng rau để người khác ăn, đó cũng là việc lợi ích chúng sanh.

Trên phương diện vật chất hay phương diện tinh thần, chúng ta đều có thể tận lực lo nghĩ giúp người khác. Đó là tâm Bồ Tát. Nếu chúng ta không biết làm gì để lợi ích chúng sanh vậy thì tâm Bồ Tát của chúng ta chưa được mở. Từ bây giờ đến cuối năm, hàng tháng, hàng tuần chúng ta đều tổ chức rất nhiều sự kiện. Chúng ta mở tâm thì chúng ta mới có việc để làm. Nếu chúng ta không mở tâm thì chúng ta chỉ ở nhà trong bốn bức tường, tận hưởng sự êm ấm của riêng mình.

Hòa Thượng nói: “*Người có tâm thì đi đâu trên người cũng đều mang theo quà để tặng mọi người*”. Quà tặng có thể là một vài viên kẹo, móc khóa hay quyển sách. Người có tâm biết lo nghĩ cho người khác thì mới biết tặng quà cho người khác. Người luôn có tâm sợ được sợ mất, sợ lời lỗ, sợ hơn thua thì không thể nghĩ đến người khác.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đừng bỏ lỡ một duyên nhỏ để mất đi một cái duyên lớn!*”. Chúng ta chỉ chú trọng việc lớn, không chú trọng việc nhỏ trong khi những việc nhỏ lại là tiền đề, là nhân duyên cho một nhân duyên lớn. Chúng ta từ chối một duyên nhỏ thì không có cơ hội tiếp cận duyên lớn.

Rất nhiều lần tôi được mời đến giảng ở những nơi “*thâm sơn cùng cốc*”, xa xôi hẻo lánh. Sau khi tôi chia sẻ về Phật pháp, có rất nhiều người cũng phát tâm vì chúng sanh, sẵn sàng ủng hộ những việc làm tích cực của chúng ta. Đó là chỉ từ một duyên nhỏ chúng ta lại gặp được đại nhân duyên.

Hòa Thượng dạy: “*Đừng xem thường duyên nhỏ mà bỏ đi duyên lớn!*”. Chúng ta muốn độ chúng sanh, muốn làm Phật sự thì duyên lớn hay duyên nhỏ chúng ta đều bình đẳng đối đãi, bình đẳng mà làm. Điều này chúng ta không dễ thể hội. Chúng ta muốn người khác cộng tác, hết lòng hết dạ với chúng ta nhưng chúng ta chỉ muốn người khác làm lợi ích cho chúng ta, cung phụng cho bá đồ của chúng ta. Chúng ta đối xử với người không bình đẳng. Dù chúng ta đang ở trong một nhân duyên lớn thì nhân duyên đó cũng sẽ mất.

Có nhiều người nghĩ tự nhiên chúng ta được tặng đất để xây dựng trung tâm giáo dục ở xã Hòa Phú, Đà Nẵng. Nhưng đây là nhờ nhân duyên từ 10 năm trước tôi đã đến đó giảng. Tôi đem hết tâm huyết để chia sẻ về Phật pháp, phát tâm làm những việc lợi ích chúng sanh. Tôi cũng chia sẻ ở một số nơi quanh đó. Khi đó họ thuê khách sạn rất sang trọng để tôi ở nhưng tôi từ chối. Tôi nói: “*Hàng ngày chúng ta đang cần tiết kiệm tiền để phóng sanh. Vì vậy việc tôi ở khách sạn một ngày 2 triệu là không cần thiết*”. Họ đã trả tiền khách sạn nhưng tôi kiên quyết không ở vì tôi không muốn tạo cho mình thói quen lãng phí. Tôi giảng hết lòng hết dạ nhưng không nhận lại bất cứ thứ gì. Nếu tôi nhận những hồi đáp của họ thì không thể có duyên ngày hôm nay. Có duyên xa thì mới có duyên hiện tại. Có duyên nhỏ thì mới tiếp nối được duyên lớn. Chúng ta phải hiểu được lời Hòa Thượng đã dạy chúng ta.

Phật pháp có câu: “*Thân người khó được, Phật pháp khó nghe*”. Không dễ có được thân người, không dễ được nghe Phật pháp. Có người rất trân trọng cơ duyên được nghe Phật pháp, nhưng đáng buồn vì đó là Phật pháp giả tạo, không phải Phật pháp chân thật. Họ phải vất vả để cúng dường cho những người nói Phật pháp giả đó. Họ rất đáng thương!

Người có học thức thế gian chưa chắc đã nhận biết được Phật pháp chân thật. Họ dồn tâm sức để cung phụng cho người khác nhưng thật đáng tiếc vì đó không phải Phật pháp chân thật. Hòa Thượng nói:

“Khi chúng ta tiếp nhận được Phật pháp chân thật thì chúng ta phải toàn tâm toàn ý dùng thời gian có trong sinh mạng để tận tâm tận lực, giúp đỡ người khác. Đó là thay Phật diễn giáo, thay Thánh Hiền đem giáo huấn của Thánh Hiền đến với chúng sanh”.

Chúng ta đã tổ chức trại hè cho các con học sinh ở ba nơi Đà Nẵng, Bắc Ninh, Quảng Trị. Ba trại hè đều thành công ngoài sức tưởng tượng. Cha Mẹ đều cảm nhận được lợi ích rất lớn. Họ mong muốn mỗi năm đều được tổ chức, thậm chí các Cha Mẹ đều muốn mỗi ngày con cái đều được chúng ta dạy dỗ. Hôm qua tôi đọc một vụ án ở Hải Dương, một em học sinh lớp 10 đang học thì có một nhóm các em học sinh khác đến đánh chết. Không chỉ Cha Mẹ của em học sinh bị chết đau lòng mà Cha Mẹ của nhóm người phạm tội giết người khi biết tin con mình phạm tội giết người thì chắc chắn sẽ rất đau lòng.

Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta cảm nhận được giá trị thật của cuộc sống này, chúng ta đem giá trị thật đó chia sẻ với mọi người để mọi người cùng cộng hưởng với chúng ta”.*** Chúng ta tích cực đem những lời giáo huấn của Phật, đem lời giáo huấn của Thánh Hiền, đem lời giáo huấn của Cổ Thánh Tiên Hiền đến với mọi người. Chúng ta muốn chia sẻ được thì chúng ta phải có một đời sống chuẩn mực. Chính chúng ta phải có được đời sống an lạc thì chúng ta nói mọi người mới nghe. Hòa Thượng nói: ***“Hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh”.*** Muốn ảnh hưởng được chúng sanh thì chúng ta phải hoàn thiện được chính mình. Chúng ta muốn hoàn thiện chính mình thì chúng ta phải đem giáo huấn của Phật, giáo của Cổ Thánh Tiên Hiền để ***“y giáo phụng hành”.***

Trong nhà Phật có câu: ***“Bạn chậm một ngày thành tựu là chúng sanh thêm một ngày đau khổ”.*** Chúng ta chảnh mắng, dằn dả trong đời sống an lành của mình, chúng ta không khởi tâm vì chúng sanh lo nghĩ thì chúng sanh sẽ thêm một ngày đau khổ. Đa phần chúng ta bất tri, bất giác giống như là người gỗ. Chúng ta không biết rằng chúng sanh đang rất cần chúng ta. Một số người đang được thọ hưởng lợi ích của Phật pháp nhưng họ chỉ muốn nhóm người của họ có được sự an lạc. Họ không muốn xông pha. Họ cho rằng lợi ích được vài chục người như vậy là rất tốt rồi!

Mỗi quốc gia có khoảng trăm triệu người, trên thế giới có hơn 7 tỷ người, trong khi nhóm của họ chỉ có vài chục người, vậy mà họ cho là đủ. Hòa Thượng nói: ***“Bạn chậm một ngày thành tựu là chúng sanh thêm một ngày đau khổ”.*** Tôi có cảm nhận rất sâu sắc về câu nói này. Nếu tôi có một chút chảnh mắng, lơ là thì nghĩ đến câu nói này tôi lại lấy lại tinh thần. Sáng nay khi đứng dậy rồi tôi vẫn muốn nằm xuống ngủ tiếp vì mấy hôm nay tôi vẫn đang bệnh, hàng ngày tôi làm việc cũng rất mệt. Khi tôi muốn nằm xuống thì có người ***“cảnh sát”*** trong tôi nói: ***“Không được nằm, phải dậy!”.*** Tôi lập tức đứng dậy đi làm, lúc đó chưa đến 4 giờ sáng. Chúng ta không thể chảnh mắng, lười biếng trong khi rất nhiều người xung quanh đang cần chúng ta.

Cha Mẹ gửi các con đến trại hè không mất chi phí. Các con được dạy dỗ chăm sóc đầy đủ, cẩn trọng. Mọi người thắc mắc tiền ở đâu ra để trả các chi phí đó. Các khóa học ở thế gian đều phải đóng tiền trong khi tất cả các khóa học chúng ta tổ chức đều hoàn toàn miễn phí. Ở xã Hòa Phú - thành phố Đà Nẵng, chúng ta tổ chức trại hè trong suốt 2 tuần nhưng khi tổ chức xong thì còn thừa 20 bao gạo, đồ ăn trong tủ lạnh cũng còn rất nhiều. Ở tỉnh Bắc Ninh, chúng ta tổ chức trại hè xong cũng còn rất nhiều đồ ăn. Chúng ta phát tâm rộng lớn vì người khác phục vụ thì người khác nhìn thấy họ cũng sẽ phát tâm. Họ chưa phát tâm là vì họ không có tấm gương để làm theo. Chúng ta tự tư ích kỷ nên khiến người khác cũng tự tư ích kỷ.

Khi tôi đến Luân Đôn, tôi cũng có ý định thuê một tòa nhà để dạy Văn hóa Việt, dạy tiếng Việt, dạy đạo đức cho người Việt. Mỗi tuần dạy hai ngày thứ Bảy và Chủ nhật. Ở đó cơm nước sẽ được phục vụ miễn phí cho mọi người. Họ rất ngạc nhiên, họ nghĩ tôi giàu lắm vì giá thuê nhà ở Luân Đôn rất cao. Tôi nói với họ: *“Các vị cứ yên tâm! Tôi không có tiền nhưng khi tôi làm thì chắc chắn sẽ có người phát tâm trả tiền. Chúng ta phát tâm thì chắc chắn sẽ có người phát tâm để làm”*.

Hòa Thượng dạy: *“Chúng ta chỉ cần thay Phật Bồ Tát làm việc, dùng tâm của Phật Bồ Tát làm việc, còn mọi thứ Phật Bồ Tát sẽ lo”*. Phật Bồ Tát thần thông, năng lực của Phật vô biên vô lượng. Các Ngài có thể biến thành ông Giám đốc, ông chủ lớn đứng ra trả các khoản tiền. Chúng ta không phát tâm được như Phật Bồ Tát nghĩa là chúng ta không để Phật Bồ Tát mượn thân xác để làm việc. Chúng ta phát tâm làm thì Phật Bồ Tát sẽ hỗ trợ.

Bài hôm nay, Hòa Thượng nói đến việc chia sẻ lợi ích cho mọi người cùng hưởng khiến tôi rất cảm xúc. Chúng ta được học Phật pháp, được tiếp nhận giáo huấn Thánh Hiền. Chúng ta chân thật cảm nhận được đời sống vật chất, đời sống tinh thần của mình đều tốt. Đời sống vật chất của chúng ta rất đơn giản, không còn mong cầu. Khi đến nơi nào tôi cũng nhìn thấy mọi thứ đều có sẵn, ở đâu cũng dễ sống. Trước kia tôi thấy mọi người thường di chuyển vào Nam sống, họ nói rằng ngoài Bắc khó sống lắm. Nhưng khi tôi ra ngoài Bắc, tôi trồng rau đều thấy rau lên rất xanh tốt. Gạo ở đây cũng không thiếu. Đời sống tinh thần cũng rất nhẹ nhàng, vô tư vô cầu. Chúng ta chân thật có được lợi ích thì chúng ta phải đem lợi ích đó chia sẻ cho chúng sanh. Đời sống của chúng ta chính là minh chứng để người khác tin. Những người thợ xây làm việc cùng chúng ta rất ngạc nhiên vì thấy chúng ta ăn chay mà vẫn rất khỏe. Họ làm rất mệt rồi chúng ta mới thấy hơi mệt. Khi chúng ta khiến họ cảm phục thì chúng ta nói họ sẽ tin ngay.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta tiếp nhận được Phật pháp thì đời sống của chúng ta đã được lợi ích rồi. Cái hay nữa là chúng ta chọn được pháp môn niệm Phật. Pháp môn giúp chúng ta ngay trong đời này liễu thoát sinh tử. Chúng ta chân thật có được lợi ích ngay trong đời này. Người khác cũng học Phật nhưng chưa chắc chân thật có được lợi ích như chúng ta vì họ học những pháp môn khác.*

Họ không dễ dàng đạt được lợi ích chân thật. Nói cách khác, họ không dễ gì liễu thoát sinh tử, ra khỏi ba cõi. Chúng ta phải đem pháp môn niệm Phật này giới thiệu với người khác để họ chân thật có được lợi ích”.

Người chưa được học Phật pháp thì chúng ta mang Phật pháp chân thật đến cho họ. Người chưa được học đạo đức Thánh Hiền thì chúng ta mang đạo đức Thánh Hiền đến cho họ. Người chưa biết pháp môn Tịnh Độ thì chúng ta đem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho họ. Họ không chỉ có lợi ích trong một đời mà nhiều đời sau.

Chúng ta học đạo đức Thánh Hiền đã có lợi ích rồi, nhưng lợi ích rốt ráo, chân thật là liễu thoát sinh tử, ra khỏi ba cõi. Hòa Thượng nhắc chúng ta đem Phật pháp nhưng phải là Pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho họ. Hòa Thượng nói: ***“Trong thời Mạt pháp này, các pháp môn khác khó có được thành tựu”***. Một Lão nhân nói như vậy chúng ta có tin không? Dù họ không tin nhưng chúng ta tin. Vì cả đời Ngài chưa từng gạt ai, Ngài nói: ***“Cả đời tôi là một mảng chân thành”***. Ngài cũng nói: ***“Người học Phật không có được lợi ích vì họ không tu pháp môn Tịnh Độ”***.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta phải toàn tâm toàn lực, dùng đủ loại phương tiện khéo léo nhất để đem pháp môn Tịnh Độ giới thiệu cho đại chúng rộng lớn, giúp họ lìa khổ được vui, giúp họ chuyển phàm thành Thánh. Thay vì chúng ta in áo, in hoa văn, in hình người thì tại sao trên áo chúng ta không in câu “A Di Đà Phật”, in những lời của Phật nhắc nhở chúng sanh?”***.

Tôi thấy có người in chữ: ***“Nhất thiết pháp đắc thành w nhân”***. Học bất cứ pháp nào chúng ta đều phải có tâm nhân nại mới có thể thành tựu. Hòa Thượng nói: ***“Khi chúng ta mặc áo có câu “A Di Đà Phật”, mọi người nhìn vào sẽ khởi phát tâm niệm Phật”***. Đó cũng là một phương tiện để nhắc nhở chúng sanh. Chúng ta có rất nhiều phương tiện khác nhau. Người thế gian họ thích in hình cọp, đại bàng, yêu ma quỷ quái lên áo. Trong các lễ hội hóa trang không có ai hóa trang thành Phật Bồ Tát, thành các bậc đáng kính như Bác Hồ, Thầy Chu Văn An. Họ chỉ thích hóa trang thành yêu ma quỷ quái, người khác càng sợ thì họ càng thành công. Hòa Thượng nói: ***“Con người không thích làm người mà thích làm quỷ! Đó là việc làm mê hoặc, điên đảo, dẫn đạo khiến người ta hiểu sai. Nhân quả đó không nhỏ!”***.

Chúng ta hát những bài hát ca ngợi quê hương, đất nước, ca ngợi phẩm hạnh của con người thì rất tốt. Chúng ta hát những bài hát yêu đương, ủy mị thì nhân quả không nhỏ. Thầy Thái nói rằng ngày nay lời của các bài hát thường nói: ***“Yêu là một người đi không trở về nữa, yêu phải chết đi sống lại mới là yêu”***. Đó là do họ không được tiếp nhận giáo dục chuẩn mực của Thánh Hiền mà chỉ tiếp nhận giáo dục tà vạy.

Khổng Lão Phu Tử dạy: “**Tư vô tà**”. “**Tư**” là tư duy, tư tưởng. “**Vô tà**” là không tà vạy. Tư tưởng phải thuần thiện, thuần chánh. Những ca khúc, những bài văn viết ra phải làm cho người ta tốt hơn. Nếu các sản phẩm khiến cho người ta xấu hơn, khiến cho người ta hiểu sai thì đó là tà. Bài học hôm nay Hòa Thượng nhắc chúng ta: “**Người học Phật có lợi ích thì phải đem lợi ích đó chia sẻ với mọi người để mọi người cùng được hưởng**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!